

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal sige, at jeg i min tale henholdt mig til, at der i regeringsgrundlaget står, at man vil komme med et forslag til at gøre børnepasningsorloven mere fleksibel, så det forventer jeg selvfølgelig at regeringen lever op til.

Derudover mener jeg ikke, at det, at man forsøger at se, om man kan bruge midlerne på en anden måde, end man gør i dag, behøver at betyde, at man automatisk skal sætte ydelserne ned. Man kunne gå ind og kigge på, hvordan adgangen skal være til at benytte de første 26 uger kontra de sidste 26 uger, sådan som børnepasningsorloven er delt op i dag.

Ligestillingsproblematikken: Der vil jeg bare henvise til, at det er der allerede i dag lavet undersøgelser af, og selv med den ret gode ordening, vi har i dag på børnepasningsområdet, er der en klar tendens i retning af, at folk, som er marginaliseret på arbejdsmarkedet – især altså kvinder – marginaliseres yderligere ved at gøre brug af de her typer orlovsordninger.

Det er en problemstilling, vi skal have med, når vi skal lave en mere fleksibel børnepasningsorlov. Så det ser jeg frem til.

Søren Kolstrup (EL):

På vores organisations socialpolitiske ordførers vegne skal jeg fremføre følgende, da hun ikke kan være til stede:

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Enhedslisten har sympati for intentionerne i forslaget om at give forældre og småbørn mere tid sammen, men vi er uenige i metoden.

Vi ser meget gerne, at den eksisterende børnepasningsorlov forbedres, således at ydelsen bliver så høj, at også enlige forsørgere og lavtlønsgrupper får mulighed for at bruge den. 60 pct. af dagpengene – som satsen er nu – udelukker de grupper, der har allermest brug for muligheden.

Vi ser også gerne, at børnepasningsorloven gøres mere fleksibel, så den giver mulighed for deltid i en periode.

Derimod kan vi ikke støtte det fremsatte forslag, fordi det kun tilgodeser de økonomisk bedrestillede.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Vor ordfører på området kan desværre ikke være til stede, men jeg skal på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi synes, at selve ideen om, at forældre skal have større mulighed for at

kunne vælge, om de selv vil passe deres børn eller det skal overlades til det offentlige, er rigtig. Det er noget, vi er gået ind for mange gange, men på en lidt anderledes måde.

Vi er fortsat af den mening i Fremskridtspartiet, at forældrene er de bedste til at passe børnene, og at det fortsat skal være således, at det er forældrenes ansvar at passe deres børn.

Men at gå den vej, at borgerne får penge for at undlade at bruge de tilbud, det offentlige stiller til rådighed, mener vi ikke er den rigtige. Hvis det princip først slippes løs, ville alle andre borgere på alle andre områder med rette kunne kræve penge for at undlade at benytte de offentlige tilbud, de ikke ønsker at bruge. F.eks. er der jo mange, der ikke benytter vore offentlige biblioteker. Skal alle disse borgere så også have penge tilbage, fordi de ikke benytter dette tilbud? Det er en farlig vej at komme ind på.

Nej, skal vi gå den rigtige vej, er det på skattesystemet, vi skal tage fat. Hvis vi virkelig skal hjælpe forældrene, således at de får mulighed for økonomisk at kunne påtage ansvaret og igen få råd til at passe deres børn, skal vi have ændret hele skattesystemet. Vi skal have skattetrykket sat ned for børnefamilierne, og det skal sættes så meget ned, at de, hvis de ønsker det, har råd til at kunne betale for at benytte de offentlige tilbud. Det er den rigtige vej. Det er et princip, som skulle bruges på mange områder. Lad os få skattetrykket sat ned hele vejen igennem, og så kan folk vælge, om de vil betale for at bruge de tilbud, de får fra det offentlige.

Det forslag, der er fremsat her, kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Vi mener, at det vil starte en lavine, hvor befolkningen med rette vil kunne kræve pengene tilbage, hvis den ikke ønsker at benytte de offentlige tilbud.

Tove Videbæk (KRF):

Vi siger tak for den meget positive indstilling til vores forslag og også til hensigten med forslaget.

Der har været mange kommentarer på forskellige områder. Jeg vil nøjes med her at komme med en kommentar til hr. Fransgaard vedrørende, at vi ikke skal have penge for at undlade at bruge en offentlig ydelse. Det er bestemt heller ikke det, der er hensigten med vores forslag. Tværtimod er hensigten, at pengene skal følge barnet, og hvad der er den rigtige vej, om det er skattefradrag eller tilskud, ja, det er jo et meget ideologisk bestemt spørgsmål. Vi har valgt tilskuddet, fordi vi mener, at så tilgodeser